

VZKŘÍŠENÍ

ZPRÁVY STRAŠNICKÉ FARNOSTI

PROSINEC 1997 - č. 20

ČAS VÁNOČNÍ

Je to bezesporu citově nejkrásnější období z celého roku. Je to čas dětských radovánek a výbuchů radosti z překvapení nad dárky pod vánočním stromkem. Čas tiché radosti rodičů, kteří s pocitem většího či menšího uspokojení z celoroční práce hodnotí uplynulý rok. Čas vzpomínek pro dříve narozené, kteří si připomínají všechny prožité vánoce od ranného dětství až do současnosti. - Je to čas pohody a klidu, poezie a romantiky, bohatě prostřených stolů, vybraných jídel a voňavého cukroví. Čas, kdy alespoň na několik málo hodin dokážou být lidé skutečnými lidmi ve vztahu k těm blízkým i vzdáleným. Ale je to i čas zesílených depresí, smutku z osamělosti, bolestného vzpomínání ze ztrát milovaných osob a častějších sebevražd. Čas neúprosně krutý pro ty, kteří ztratili lásku ke druhým a jsou příliš zahleděni jen do sebe, a proto se neumějí radovat s ostatními.

Pro nás křesťany je vánoční čas dobou, která nám nabízí možnost prokázat co nejvíce dobra a lásky kolem nás, ale především děkovat, být vděční. Děkujme nebeskému Otci za dar Syna, který se nám a pro nás narodil, abychom mohli být spaseni, ale právě tak Mu poděkujme za ostatní dary - život, víru, zdraví, svátosti, které nás posilují, za naše nejbližší, za úspěchy i neúspěchy, za všechny lidi, se kterými jsme se v životě potkali; za vše, co nám pomohlo být tím, co jsme: jednoduše děkujme úplně za všechno.

Budeme-li naplněni, ba přeplněni touto vděčností Pánu, dovede nás to k pravé a čisté vnitřní radosti vánoční. A právě toto vám, milí přátelé, ze srdce přeji.

P. Marian OSB

„I kdyby se Kristus stokrát
narodil v Betlémě,
nic to neprospěje,
pokud se nenarodil ve Tvém srdci.“

*Kolektiv, který připravuje zpravodaj VZKŘÍŠENÍ,
přeje všem svým čtenářům požehnané Vánoce.*

***** **Vánoční program** *****

neděle 21. 12. od 14 hodin	Vánoční dětská besídka ve farním sále
středa 24. 12. - Štědrý den	8 - 9 hod. svátost smíření 24 hodin půlnoční mše svatá
čtvrtek 25. 12. Narození Páně	7, 9 10.30 a 18 hodin - mše svatá
pátek 26. 12. - sv. Štěpána	9 a 18 hodin mše sv. od 19 hod. vánoční setkání farní- ků v učebně areálu
neděle 28. 12. - Svaté rodiny	7, 9, 10.30 a 18 hodin - mše sv. při všech bohoslužbách bude obnova manželských slibů
středa 31 .12. poslední den roku	17 hodin mše sv. s děkovnou pobožností a chvalozpěvem TE DEUM
čtvrtek 1. 1. 1998 NOVÝ ROK	7, 9, 10.30 a 18 hodin - mše sv.

***** **Vánoční zprávy z farnosti** *****

- * V neděli 30. listopadu 1997 požehnal pan farář P. Marian Klener OSB novou sochu Panny Marie. Je krásná a do našeho kostela se dobře hodí.
- * Děkujeme všem za darovanou vlnu, ve sběru budeme pokračovat v lednu 1998.
- * Omlouváme se všem, kteří se přihlásili na cvičení sebeobrany. Cvičitel končí studium na Akademii musických umění a má před sebou cestu do Japonska. Pokračovat ve vedení kurzu bude moci až na jaře příštího roku. Slíbil, že své cvičence a jejich rodiče pozve na svůj abiturientský koncert.

***** **Farní sbor CANTUS AMICI** *****

V našem chrámu působí tento sbor již druhým rokem. Zpíval při slavnostních bohoslužbách o svátcích a také v dalších kostelích v Praze i mimo ni. Sbor stále hledá dobré zpěváky, kteří by měli zájem o tuto činnost. Byla snaha získat další členy i v naší farnosti, ale podařilo se získat pouze jednu novou členku. Proto se znovu ptáme, zda opravdu nejsou další zájemci, kteří by přišli mezi nás a měli ze společného zpívání radost a užitek pro sebe i pro celé farní společenství.

O vánocích budeme zpívat při mši svaté na sv. Štěpána 26. 12. v 9 hod.
Pastorální mši skladatele V. Horáka a další menší skladby.

Zdeněk Beránek

K novému roku

Řekl jsem andělovi, který stál u brány do nového roku:

*"Dej mi světlo, abych mohl jistými kroky
jít vstříc nejistotě."*

Odpověděl mi však:

"Jen jdi do tmy a vlož svou ruku do ruky Boží.

To je lepší než světlo a jistější než známá cesta."

*****Nové knihy*****

Myšlenky "do každého počasí"

(podle nové knihy Carla Carretta)

*„Křesťané naší nedávné minulosti mohli mít klidné místo v závěť-
ří. Ale dnes? Církev oslabená ve svém počtu je nahrazována 'církví -
znamením', dochází ke změnám a někteří už ničemu nerozumí.*

*Je možné, že církev čekají těžké časy, jaké prožíval například Izrael
v době vyhnanství. Mně to ale nic neříká, protože mě Kristus osvobodil
od strachu. Já se cítím ve svém životě zajištěn a povzbuzován Kristem.*

*Ano, mám velkou naději! Mám naději, která se nezakládá na mých sí-
lách nebo na silách organizovaných církví, ale pouze na živém Bohu, na
jeho lásce k člověku, na jeho činech v dějinách, na jeho spásonosné vůli.“*

Carlo Carretto (1910 - 1988) byl profesí učitel a ředitel jedné
malé, nevýznamné základní školy v Itálii. Asi bychom našli jen málo
lidí jemu podobných, kteří by dnes dokázali říkat myšlenky tak velké,
nové a zásadní, myšlenky o Bohu, o víře, o lidech a o církvi. Asi by-
chom dnes hledali jen těžko člověka, který by prožil podobný život,
který by nastoupil a prošel tak obdivuhodnou a neuvěřitelnou cestu
ve službě církvi.

Carlo Carretto pracoval nejprve s mládeží, za války byl proná-
sledovaný od fašistů, působil hned v několika katolických organiza-
cích pro mládež, vstoupil do řádu (řeholní kongregace malých bratří
Ježíšových) deset let žil jako poustevník na Sahaře, založil vlastní
modlitební komunitu a nakonec se stal, díky svým knihám, i díky řadě
přednášek po celém světě, duchovní autoritou pro tisíce lidí, přátel,
čtenářů a svých stoupenců v mnoha zemích.

Kde se v člověku, v tom „obyčejném“ učiteli vzala taková odva-
ha, taková vytrvalost, taková síla, taková moudrost? Jaký to byl asi
člověk? *„Jaká síla by vznikla z toho, kdyby všichni křesťané opako-
vali: 'I já jsem církev.' Nyní je řada na mně. Ted' začnu. Ted' se budu
snažit vytvářet společenství. Už nechci být sám. Budeme číst spo-
lečně Bibli. Proč se bát?*

*A pevně věřím, že by se v těchto společenstvích našlo řešení
na ten hrozný a zneklidňující problém kněžských povolání. Ze spole-
čenství modlitby, z církve, která je skutečně společenstvím a která
žije vírou intenzivně, se automaticky stane pravý seminář. Tam, kde
se hlásá Slovo, přichází Duch, a úkolem Ducha je vytvořit církev -
každému přidělí charisma.“*

Carla Carretta znají čtenáři křesťanských knih po celém světě. I
u nás už bylo vydáno několik překladů jeho knih: *A Bůh viděl, že je to
dobré, Poušť uprostřed města, Dopisy z pouště* aj. Z jeho knih se
můžeme dočíst mnoho zajímavého o jeho životě, zřejmě to byl člověk
prostý, velmi skromný, pokorný, „malý“ až snad někdy nevýrazný, který
ale v duchu uvažoval o velkých věcech. Jeho život byl plný překva-
pení, neklidu a změn, plný lásky k Bohu a také Božího milosrdenství.

Dnes jsou jeho knihy povzbuzením a radostí i zdrojem poučení
pro tisíce křesťanů. *„...Jestliže se pozorně díváš na věci, můžeš v
nich číst; neboj se, že ztratíš čas procházkami po mořském břehu
nebo pozorováním drobné harmonické struktury v mikroskopu.
Bůh tě objímá svým větrem, který ti čechrá vlasy, a líbá tě prvními
paprsky ranního slunce. Tvé každodenní pracovní nástroje mohou
být ruce, kterými se tě Bůh dotýká, i houkání vlaku jedoucího přes most
u tvého domu. Chceš-li pak, aby se ulice, jimiž procházíš, staly chodba-
mi tvého kláštera, představuj si je ve světle Boží přítomnosti. Práce už
nebude záležitostí, která by tě oddalovala od modlitby. Přítomnost Boha,
který přichází skrze znamení, promění prostředí ve kterém žiješ v ideální
chrám, kde budeš moci 'uctívat Boha v duchu a v pravdě' (sv. Jan 4, 24).“*

Carlo Carretto - Myšlenky na každý den - 1. a 2. díl

Myšlenky světoznámého autora jsou uspořádány tak, aby každému dni
v roce náleželo jedno zamyšlení. Kniha vychází ve dvou dfelech;
je bohatým zdrojem duchovního života v dnešní uspěchané době.
Brožovaná s ilustracemi, 2 x 220 stran, cena jednoho dílu 125,- Kč.

Knihu si můžete objednat na adrese:

**Nakladatelství Nové město, Londýnská 44, 120 00 Praha 2,
tel. 25 91 26**

* * * * * Zadáno pro mladé * * * * *

Zřejmě jste si všimli, že již delší dobu hraje na nedělních mších v 10.30 hod. nová hudební skupina.

Jmenujeme se **KALOKAGATHIA** (antický pojem pro harmonii krásy, moudrosti a dobra). Rádi mezi sebou uvítáme i další hudební nadšence. Jak se k nám připojíte? Jednoduše. Stačí nás navštívit na jedné ze čtvrtěčních zkoušek, které začínají v 17 hodin ve farní klubovně. Kromě zpívání pořádáme také různé akce jako výlety, vycházky za kulturou, prázdninová setkání a jiné.

A vy, kteří stále váháte, přečtěte si tento článek ještě jednou!

* * * * * Encykliky * * * * *

„Bůh nás neusídil na zemi, abychom na ní žili co nejlípeji.
Ať chceme být kýmoli, Bůh nás zve k činnému životu,
abychom zdokonalovali sami sebe
a zároveň s královstvím lidským budovali království Boží.“

Michel Quoist

Posynodní apoštolský list Jana Pavla II. (vydán r. 1988) **CHRISTIFIDELES LAICI** - Laikům věřícím v Krista - o povolání a poslání laiků v církvi a ve světě (signatura famí knihovny J 80) zdůrazňuje příslušnost k Božímu lidu a tím také povinnost laiků podílet se na práci církve pro svět. Především mladí lidé by měli pochopit, že výzva je určena hlavně jim, aby šli velkoryse a radostně za Kristovým vyzváním, jak připomíná sv. Řehoř Velký: „*Zkoumejte svůj způsob života, nejmilejší bratři, a pátrejte, zda už jste dělníci Páně.*“

List hodnotí cestu, kterou laici nastoupili po koncilu a ukazuje na dva nežádoucí extrémy, kterých je třeba se vyvarovat: 1. koncentrovat svůj zájem tak silně na církevní služby a úkoly, až se zanedbává vlastní povolání, společnost, svět ekonomiky, kultury a politiky, 2. schvalovat nesprávné oddělování víry a života ve světě.

List se dále týká církevních služeb svěřovaných laikům, růstu a šíření nových „hnutí“, sdružování laiků a postavení a úlohy ženy v církvi a ve společnosti. Je nutné zastavit šíření náboženské lhostejnosti, ateismu, zamezit násilnostem a ponižování osobní důstojnosti každého člověka. Účast na sociálním a politickém životě společnosti a služba nejmudším je nejlepší cestou k dosažení míru.

Již věroučná konstituce Druhého vatikánského koncilu o církvi **LUMEN GENTIUM** - Světlo národů, (1965) definuje laiky jako „všechny pokřtěné věřící, kteří nejsou členy duchovního nebo řeholního stavu uznaného církvi“ a i papež Pius XII. prohlásil: „*Oni (laici) jsou církev.*“ V důsledku křtu mají totiž laici účast na kněžském, prorockém a královském úřadu Ježíše Krista tím, že se spojují s Kristem obětováním svých skutků a těžkostí, že ukazují novost a sílu evangelia,

hlásají je a jsou povoláni ke službě Božímu království a jeho šíření v dějinách lidstva.

Základním povoláním laiků je povolání ke svatosti - k dokonalosti lásky v jejich pozemských činnostech. Jsou však v církvi také pověřeni úřady. Tam, kde to vyžaduje nutná potřeba církve, mohou kněží pověřit laiky, muže i ženy - i když nejsou lektory nebo akolyty - službou slova, vedením liturgických modliteb, udělováním křtu a rozdělováním svatého přijímání. Úkony, ke kterým je zapotřebí svěcení biskupem, jsou vyhrazeny mužům.

Exhortace Pavla VI. **EVANGELII NUNTIANDI** - Hlásání evangelia (1975) (signatura famí knihovny J 68), připomíná, že vlastním polem evangelizační činnosti laiků je svět politiky, společnosti, ekonomiky, kultury, věd a umění, mezinárodního života a sdělovacích prostředků. Zvláště se zdůrazňuje rodina, výchova dětí a mládeže a lidské utrpení.

Charismatické dary Ducha svatého, které by snad někteří laici dostali, musí přispívat k obecnému dobru a jejich uplatňování přísluší církevní autoritě.

Laici mají aktivně prožívat svou příslušnost k dílčí církvi - diecézi, jejíž nejmenší buňkou je farnost, ale zároveň mají stále více utužovat vztah k univerzální církvi, která v dílčích církvích žije, prohlubovat svou zbožnost a vzdělávat se ve znalosti a výkladu Písma a pravd víry.

Farnost je Boží rodina, eucharistické společenství věřících, kde farář zastupuje místního biskupa. Doporučuje se spolupráce mezi farnostmi na téže území. Farnost musí žít a působit v lidské společnosti a v nejtěsnějším spojení se svými kněžskými podporovat všechnu apoštolskou a misijní činnost vůči nevěřícím a věřícím, kteří se vzdali náboženské praxe a vytvářet bratršější a lidštější vztahy mezi sebou a chránit svobodu a důstojnost člověka.

Sdružování laiků z duchovních, apoštolských a sociálních motivů představuje pro mnohé účinnou pomoc. Sdružení však musí splňovat církevní kritéria. Mohou být přístupná i nekatolíkům, pokud tito souhlasí se stanovenými kritérii.

Zvláště mladí lidé jsou nadějí nejen pro církev, ale pro budoucnost celého světa. Povzbuzujme je, chápejme je, důvěřujme jim a hlavně je milujme.

Starší lidé mají k pastorači přispívat moudrou zkušeností, nevracet se jen nostalgicky do minulosti, ale stát se v církvi při vši skromnosti příkladem života v Kristu.

Encyklika zdůrazňuje **osobní důstojnost ženy** a její rovnost s mužem. Církev se staví proti všem formám diskriminace a zneužívání ženy. Ženy nebyly povolány ke kněžskému úřadu, ale doprovázely Ježíše a pomáhaly apoštolům, spolu s apoštolý přijaly Ducha svatého.

Kristova slova „*Jděte do celého světa a učte všechny národy a křtěte je...*“ (Mt 10, 7) platí nejen pro duchovenstvo, ale stejně tak pro Boží lid - laiky.

Z apoštolského listu „*Christifideles laici*“ a dalších dokumentů - Jan

Dnes - ne zítra

Ó Pane, léta běží, léta začínají.

Vždy opět 365 dní, a 365 krát Tvůj dotaz:

„Začneš dnes?”

Chci Tě mít pro sebe zcela nerozděleného, a to ještě dnes!”

A já jsem vždycky v 365 dnech dovedl jen jedno říci:

„Dneska mám jiné starosti, dnes ne. přijď zítra!”

A příští den?

To je starosti, práce, čtení, výdělek, honění.

„Dnes“, tak jsem řekl, „nemám čas, nemám náladu, chuť, příležitost.“

„Dnes se nemohu odvážit Tobě docela žít, Tvůj kříž nésti, zítra, snad zítra!”

Ó Pane, jak bych to jen řekl, jak to přiznat, co jsem udělal?!

Nabídl jsem Ti tedy:

Modlitbu, almužnu, cestu na bohoslužbu,

zbožnou myšlenku, abych se osvobodil zcela od Tvého přání,

totiž Tobě zcela náležeti,

Tobě jenom žít na všech cestách života.

Pane, chtěl jsem Ti sloužit, ale jen tak na hodinku;

chtěl jsem Tě následovat, ale ne vždycky;

chtěl jsem nésti Tvůj kříž, ale ne těžký;

chtěl jsem přinést oběť, ale ne sebe;

chtěl jsem milovat, ale ne tolik;

chtěl jsem začít, ale až zítra.

Ó Pane, Tvé naléhání však neoněmělo,

Ještě se ptají Tvé rty: „Začneš tedy dnes?”

Odpusť mi, Pane, to, co jsem učinil.

Nyní Ti věnuji svůj život, sebe samého;

Tobě chci sloužit celým srdcem, za Tebou jít na všech cestách života;

chci nésti Tvůj kříž bez výhrady,

Tebe milovat z celého srdce, z celé duše.

Ještě dnes chci začít, ještě dnes - ne zítra.